

[Elgaard.]

eksport og nogen Støtte paa Hjemmemarkedet i fjerneste Maade kan udligne de 7 Aars store Minus, hvad angaar saavel Indkomster som Formuer inden for Landbrugserhvervet. Derfor er det ærede Medlems Udtalelser om disse Forhold i allerhøjeste Grad urigtig, ja, i Virkeligheden ikke tilladelig. Det er jo desværre saaledes, at man gennem disse Aar, baade fra den ene og den anden Side, har arbejdet paa at komme gennem Vanskelighederne, uden at det er lykkedes for Erhvervet som Helhed. De Vanskeligheder, som Udlandet har skabt for vor Landbrugseksport, har, synes jeg, i for høj Grad været benyttet af Regeringen til at skabe en Smule Camouflage over for den industribeskyttende Politik, som Regeringen i en Række Aar har ført paa disse Omraader. Jeg tror, Stillingen er den — og i nogen Tid har været det —, at der i Centraleuropa har været en betydelig og voksende Købelyst over for Levnedsmiddelproduktionen, og at denne Købelyst i meget ringe Grad er kommet den danske Landbrugsproduktion til gode. Dette blev efter min Mening bl. a. bekræftet af den højtærede Udenrigsministers Tale for et Par Dage siden, som indeholdt talmæssige Opgørelser om Samhandelen mellem Danmark og Tyskland.

En Ting til maa man overveje ved Bedømmelsen af disse Forhold, nemlig at det nu engang er den Produktion, der skabes i vort Landbrugserhverv, som valutamæssigt er den aldeles overvægtige. Det er jo ligeledes gennem Undersøgelser vedrørende Beskæftigelsesmulighederne inden for vore forskellige Erhverv fastslaaet, at en Række af de andre Produktioner maa sælge for 3—4 Gange saa stort et Beløb som Landbruget for at kunne give samme Beskæftigelse. Det er derfor i Samfundets afgjorte Interesse, baade valutamæssigt, men i Sandhed ogsaa beskæftigelsesmæssigt, at faa fastslaaet og faa alle til at indrømme, at Landbrugseksporten er Nøgleerhvervet for Beskæftigelsen i det danske Samfund. Det er jo fastslaaet Gang paa Gang, ogsaa i den højtærede Statsministers Trontale, at naar Landbrugserhvervet havde Mulighed for at afsætte sin Produktion, vilde der være sikret de andre Erhverv fornødne Raastoffer. Det er i Virkeligheden en Anerkendelse af, at Venstres Bedømmelse af Forholdet mellem Erhvervene paa dette Omraade er uomstødelig rigtig.

Jeg finder ogsaa Anledning til at gøre et Par Bemærkninger vedrørende de nuværende Tidens Udvikling med Hensyn til Oprettelse af Statskontorer, Udvidelse af

disses Virksomhed i det hele taget mere og mere inden for Omraader, der i Virkeligheden ikke skulde udfolde sig i den Udstrækning, de gør. Jeg skal nøjes med at omtale et enkelt Eksempel, fordi det bl. a. er berørt af de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, nemlig Priskontrolraadet. Jeg hørte, at de to ærede Ordførere søgte Ly bag Priskontrolraadet med Hensyn til i hvert Fald en Del af den Prisstigning, vi oplever i disse Aar, og vilde ligesom give Befolkningen Indtryk af, at naar vi nødvendigvis maatte ind i Forhold, der medfører Prisstigning, havde man dog heldigvis en Regering og et Regeringsflertal, der var rede til gennem Priskontrolraadet at sikre Befolkningen mod, at Prisstigningen kom den mere til Skade end nødvendigt. Jeg vil gerne sige til de to ærede Medlemmer, at dette Ly, man søger i Priskontrolraadet, er altfor gennemsigtigt. Det danske Samfund har i Virkeligheden betydelig Erfaring for — bl. a. fra det, vi oplevede i Krigsaarene —, at Priskontrol er den sikre Vej til Prisstigning, ganske simpelt af den Grund, at man fra Priskontrolraadet maa anlægge en Betragtning, der bl. a. paavirkes af en fælles Bedømmelse af vedkommende Vares Omsætning og derfor fører til, at Priskontrol, og vi kan sige dens yderste Indgreb: Maksimalpriser, er den sikreste Vej til ogsaa at skabe den uduelige Forretningsmand en passende Avance og derfor den mest ubrugelige Vej til at sikre Befolkningen et passende Prisniveau, saa at den kan eksistere paa rimelig Maade. Jeg har derfor den Opfattelse, at de 75 000 Kr., som man foreløbig har opført paa det nye Finanslovsforslag til Priskontrolraadet, er Penge, som ikke vil blive givet særlig godt ud. Det er efter min Mening meget vanskeligt for et saadant Priskontrolraad overhovedet at naa til Resultater, der positivt betyder det, de skulde betyde, for den forbrugende Befolkning.

Der er derfor ikke andet at gøre end at søge at finde frem til en begyndende Afvikling af alle de Forhold, der har ført til denne Tilstand i vort Samfund, saaledes som jeg har skildret den, og jeg tror, det vilde være klogt af alle Parter, at man saa hurtigt som muligt indstillede sig paa, at en Udvidelse af det System, som disse Aar har skabt, kan ingen række Haand til, og fra alle Sider erklærede sig rede til efterhaanden at frigøre det danske Samfund for en hel Række af disse Indgreb gennem Kontorer og paa anden Maade. Der er ogsaa Vaartegn, hvis jeg maa kalde det saaledes, i saa Henseende. Jeg forlanger ikke, at man